

АНТИМОНОПОЛЬНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ

РЕКОМЕНДАЦІЇ

АДМІНІСТРАТИВНОЇ КОЛЕГІЇ ПІВНІЧНОГО МІЖОБЛАСНОГО ТЕРИТОРІАЛЬНОГО ВІДДІЛЕННЯ

« 20 » червня 2023 року

№ 60/8-рк/к

м. Київ

Білоцерківська міська рада
Київської області
вул. Я. Мудрого, 15,
м. Біла Церква, Київська обл.,
09117

*Про припинення дій, що містять ознаки
порушення законодавства про захист
економічної конкуренції*

Північним міжобласним територіальним відділенням Антимонопольного комітету України (далі – Відділення) з метою виконання завдань, покладених Законом України «Про Антимонопольний комітет України», здійснюється державний контроль за дотриманням органами місцевого самоврядування законодавства про захист економічної конкуренції під час встановлення ставок податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, зокрема стосовно дій Білоцерківської міської ради (ідентифікаційний код **«Інформація, доступ до якої обмежено»**) із прийняття відповідних рішень для фізичних та юридичних осіб, що здійснюють провадження окремих видів господарської діяльності на одному ринку.

У ході дослідження Відділення направило до Білоцерківської міської ради лист про надання інформації від **«Інформація, доступ до якої обмежено» № «Інформація, доступ до якої обмежено»**.

Листом від **«Інформація, доступ до якої обмежено»** (вх. Відділення від 21.02.2023 № 60-01/550) Білоцерківська міська рада надала запитувану інформацію та копії документів.

За результатами аналізу отриманої інформації та копій документів Відділенням встановлено наступне.

Відповідно до частини третьої статті 140 Конституції України місцеве самоврядування здійснюється територіальною громадою в порядку, встановленому законом, як безпосередньо, так і через органи місцевого самоврядування: сільські, селищні, міські ради та їх виконавчі органи.

Частиною першою статті 16 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» передбачено, що органи місцевого самоврядування є юридичними особами і наділяються цим та іншими законами власними повноваженнями, в межах яких діють самостійно і несуть відповідальність за свою діяльність відповідно до закону.

Згідно з відомостями з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань Білоцерківська міська рада (далі – Міська рада) є юридичною особою; ідентифікаційний код юридичної особи **«Інформація, доступ до якої**

обмежено»; місцезнаходження: *«Інформація, доступ до якої обмежено»*. Основним видом діяльності є державне управління загального характеру (код за КВЕД: *«Інформація, доступ до якої обмежено»*).

Відповідно до частини другої статті 19 Конституції України, органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Згідно із частиною другою статті 2 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», місцеве самоврядування здійснюється територіальними громадами сіл, селищ, міст як безпосередньо, так і через сільські, селищні, міські ради та їх виконавчі органи, а також через районні та обласні ради, які передбачають спільні інтереси територіальних громад сіл, селищ, міст.

Відповідно до частини першої статті 5 та частини першої статті 10 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», Міська рада входить до системи місцевого самоврядування та є органом місцевого самоврядування, що представляє відповідну територіальну громаду та здійснює від її імені та в її інтересах функції і повноваження місцевого самоврядування, визначені Конституцією України, цим та іншими законами.

Згідно із Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні», Міська рада в межах своєї компетенції самостійно вирішує питання місцевого значення, виходячи з інтересів громадян, які проживають на території Білоцерківської територіальної громади, забезпечує дотримання законності та правопорядку.

Відповідно до статті 73 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», акти ради, сільського, селищного, міського голови, голови районної в місті ради, виконавчого комітету сільської, селищної, міської, районної у місті (у разі її створення) ради, прийняті в межах наданих їм повноважень, є обов'язковими для виконання всіма розташованими на відповідній території органами виконавчої влади, об'єднаннями громадян, підприємствами, установами та організаціями, посадовими особами, а також громадянами, які постійно або тимчасово проживають на відповідній території.

Згідно зі статтею 2 Закону України «Про захист економічної конкуренції» відносини органів державної влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю із суб'єктами господарювання; суб'єктів господарювання з іншими суб'єктами господарювання, із споживачами, іншими юридичними та фізичними особами у зв'язку з економічною конкуренцією регулюються Законом України «Про захист економічної конкуренції». Цей Закон застосовується до відносин, які впливають чи можуть вплинути на економічну конкуренцію на території України.

Відповідно до частини першої статті 20 Закону України «Про Антимонопольний комітет України» органи влади, органи місцевого самоврядування беруть участь у розробленні та реалізації конкурентної політики, взаємодіють з Антимонопольним комітетом України з питань розвитку конкуренції, розроблення регіональних програм економічного розвитку та інформують Антимонопольний комітет України про виконання заходів, пов'язаних із реалізацією конкурентної політики.

Згідно з частиною четвертою статті 20 Закону України «Про Антимонопольний комітет України» органи влади, органи місцевого самоврядування, органи адміністративно-господарського управління та контролю зобов'язані погоджувати з Антимонопольним комітетом України, його територіальними відділеннями проекти нормативно-правових актів та інших рішень, які можуть вплинути на конкуренцію, зокрема щодо створення суб'єктів господарювання, встановлення і зміни правил їх поведінки на ринку, або такі, що можуть призвести до недопущення, усунення, обмеження чи спотворення конкуренції на відповідних ринках, а також одержувати дозвіл Антимонопольного комітету України на концентрацію у випадках, передбачених законом.

Отже, законодавством про захист економічної конкуренції передбачається взаємодія між органами Антимонопольного комітету України й органами місцевого самоврядування

з метою розвитку та підтримки конкуренції. Реалізація Міською радою покладених на неї повноважень має здійснюватися з дотриманням вимог чинного законодавства, у тому числі Закону України «Про захист економічної конкуренції».

Статтею 143 Конституції України встановлено, що територіальні громади села, селища, міста безпосередньо або через утворені ними органи місцевого самоврядування, зокрема, встановлюють місцеві податки і збори відповідно до закону.

Відповідно до статті 69 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» органи місцевого самоврядування відповідно до Податкового кодексу України встановлюють місцеві податки і збори.

Також пунктом 24 частини першої статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» передбачено, що виключною компетенцією сільських, селищних, міських рад є, зокрема, питання щодо встановлення місцевих податків і зборів відповідно до Податкового кодексу України (далі – Податковий кодекс, ПК України).

Положенням пункту 12.4 статті 12 ПК України встановлено, що до повноважень сільських, селищних, міських рад щодо податків та зборів належать, зокрема, встановлення ставок місцевих податків та зборів в межах ставок, визначених цим Кодексом; прийняття рішення про встановлення місцевих податків та зборів, зміну розміру їх ставок, об'єкта оподаткування, порядку справляння чи надання податкових пільг, яке тягне за собою зміну податкових зобов'язань платників податків та яке набирає чинності з початку бюджетного періоду.

Згідно зі статтею 10 ПК України до місцевих податків належить, зокрема, податок на майно, який відповідно до статті 265 ПК України складається з податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, транспортного податку та плати за землю.

Відповідно до підпункту 12.3.7 пункту 12.3 статті 12 ПК України не дозволяється сільським, селищним, міським радам встановлювати індивідуальні пільгові ставки місцевих податків та зборів для окремих юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців і фізичних осіб або звільняти їх від сплати таких податків та зборів.

Пунктом 30.5 статті 30 ПК України передбачається, що податкові пільги, порядок та підстави їх надання встановлюються з урахуванням вимог законодавства України про захист економічної конкуренції виключно цим Кодексом, рішеннями Верховної Ради Автономної Республіки Крим та органів місцевого самоврядування, прийнятими відповідно до цього Кодексу.

Загальні правові норми щодо сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, закріплені положеннями статті 266 ПК України.

Так, згідно з підпунктом 266.1.1 пункту 266.1 статті 266 ПК України платниками податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які є власниками об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості.

Відповідно до статті 50 Цивільного кодексу України (далі – ЦК України), фізична особа здійснює своє право на підприємницьку діяльність за умови її державної реєстрації в порядку, встановленому законом. Таким чином, статус фізичної особи-підприємця – це юридичний статус фізичної особи, який засвідчує її право на заняття підприємницькою діяльністю з метою одержання прибутку за умови державної реєстрації.

Зазначимо, що згідно із статтею 51 ЦК України до підприємницької діяльності фізичних осіб застосовуються нормативно-правові акти, що регулюють підприємницьку діяльність юридичних осіб, якщо інше не встановлено законом або не впливає із суті відносин.

Відповідно до статті 42 Господарського кодексу України (далі – ГК України) підприємництвом (господарською комерційною діяльністю) визнається самостійна, ініціативна, систематична, на власний ризик господарська діяльність, що здійснюється суб'єктами господарювання (підприємцями) з метою досягнення економічних і соціальних результатів та одержання прибутку.

З огляду на це фізичні особи-підприємці прирівняні до юридичних осіб та

охоплюються спільним поняттям «суб'єкт господарювання» та є конкурентами (учасниками) на певному ринку. Вони наділені таким же обсягом цивільних прав та обов'язків, що їх мають юридичні особи при здійсненні своєї підприємницької діяльності.

Згідно з підпунктом 266.2.1 пункту 266.2 статті 266 ПК України об'єктом оподаткування є об'єкт житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його частка.

Підпунктом 14.1.129¹ статті 14 ПК України визначено, що об'єкти нежитлової нерухомості - будівлі, приміщення, що не віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду. У нежитловій нерухомості виділяють:

- а) будівлі готельні - готелі, мотелі, кемпінги, пансіонати, ресторани та бари, туристичні бази, гірські притулки, табори для відпочинку, будинки відпочинку;
- б) будівлі офісні - будівлі фінансового обслуговування, адміністративно-побутові будівлі, будівлі для конторських та адміністративних цілей;
- в) будівлі торговельні - торгові центри, універмаги, магазини, криті ринки, павільйони та зали для ярмарків, станції технічного обслуговування автомобілів, їдальні, кафе, закусочні, бази та склади підприємств торгівлі й громадського харчування, будівлі підприємств побутового обслуговування;
- г) гаражі - гаражі (наземні й підземні) та криті автомобільні стоянки;
- г) будівлі промислові та склади;
- д) будівлі для публічних виступів (казино, ігорні будинки);
- е) господарські (присадибні) будівлі - допоміжні (нежитлові) приміщення, до яких належать сараї, хліви, гаражі, літні кухні, майстерні, вбиральні, погребі, навіси, котельні, бойлерні, трансформаторні підстанції тощо;
- є) інші будівлі.

Під час визначення та встановлення ставок податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, зазначаються коди та найменування об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості відповідно до Державного класифікатора будівель та споруд ДК 018-2000, затвердженого наказом Державного комітету України по стандартизації, метрології та сертифікації від 17.08.2000 № 507 (далі – ДК 018-2000).

Відповідно до частини першої статті 319 ЦК України власник володіє, користується, розпоряджається своїм майном на власний розсуд. Відповідно до частини першої статті 320 ЦК України власник має право використовувати своє майно для здійснення підприємницької діяльності, крім випадків, встановлених законом.

Отже, як юридичні особи, так і фізичні особи-підприємці можуть здійснювати певну підприємницьку діяльність у приміщеннях нежитлової нерухомості, що перебуває у їх власності.

З огляду на вищевикладене, фізичні особи-підприємці, здійснюючи певну підприємницьку діяльність у приміщеннях нежитлової нерухомості, що перебуває у їх власності (зокрема, у приміщеннях, що не віднесені до житлового фонду), можуть вважатися учасниками відповідних товарних ринків та бути конкурентами іншим суб'єктам господарювання, що вже діють, або діятимуть на зазначених ринках.

Згідно з підпунктом 266.3.1 пункту 266.3 статті 266 ПК України базою оподаткування є загальна площа об'єкта житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його часток.

Підпунктом 266.5.1 пункту 266.5 статті 266 ПК України врегульовані ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки. Так, ставки податку для об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, встановлюються за рішенням сільської, селищної, міської ради залежно від місця розташування (зональності) та типів таких об'єктів нерухомості у розмірі, що не

перевищує 1,5 відсотка розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 квадратний метр бази оподаткування.

Відповідно до частини третьої статті 18 ГК України органам державної влади та органам місцевого самоврядування, їх посадовим особам забороняється приймати акти та вчиняти дії, які усувають конкуренцію або необґрунтовано сприяють окремим конкурентам у підприємницькій діяльності, чи запроваджують обмеження на ринку, не передбачені законодавством. Законом можуть бути встановлені винятки із цього правила з метою забезпечення національної безпеки, оборони чи інших загальносуспільних інтересів.

У свою чергу, відповідно до частини другої статті 25 ГК України органам державної влади і органам місцевого самоврядування, що регулюють відносини у сфері господарювання, забороняється приймати акти або вчиняти дії, що визначають привілейоване становище суб'єктів господарювання тієї чи іншої форми власності, або ставлять у нерівне становище окремі категорії суб'єктів господарювання чи іншим способом порушують правила конкуренції.

Тобто, вчиняючи певні дії (ухвалюючи відповідні рішення) органи державної влади і органи місцевого самоврядування у межах своїх повноважень (дискреційних повноважень) повинні враховувати положення статті 25 ГК України та сприяти розвитку конкуренції, не допускаючи порушення антимонопольного законодавства.

Рішенням Білоцерківської міської ради від **«Інформація, доступ до якої обмежено»** № **«Інформація, доступ до якої обмежено»** «Про встановлення місцевих податків і зборів на території Білоцерківської міської територіальної громади» (далі – Рішення **«Інформація, доступ до якої обмежено»**) встановлено ставки та пільги зі сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки на території Білоцерківської територіальної громади на 2022-2023 роки.

У Додатку 2 до Рішення № **«Інформація, доступ до якої обмежено»**, зазначені ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, які вводяться в дію на території Білоцерківської територіальної громади з 01.01.2022 року і є діючими по теперішній період (інформація наведена у Таблиці 1).

Таблиця 1

Класифікація будівель та споруд		Ставки податку за 1 кв. м (% розміру мінімальної заробітної плати).					
Код	Назва	Для юридичних осіб			Для фізичних осіб		
		1 зона	2 зона	3 зона	1 зона	2 зона	3 зона
1272	Будівлі для культової та релігійної діяльності						
1272.2	Похоронні бюро та ритуальні зали	0,6	-	-	1,0	-	-

За результатом аналізу Рішення № **«Інформація, доступ до якої обмежено»** І Відділенням встановлено, що Міською радою визначені різні ставки податку (% розміру мінімальної заробітної плати за 1 кв. м.) на об'єкти нежитлової нерухомості з однаковим класифікатором відповідно до ДК 018-2000 для фізичних та юридичних осіб.

Отже, Міська рада прийняла Рішення № **«Інформація, доступ до якої обмежено»**, яким визначені різні розміри ставок податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки (% розміру мінімальної заробітної плати за 1 кв. м.), для юридичних осіб та фізичних осіб, тим самим створюючи несприятливі та дискримінаційні умови для суб'єктів господарювання, зокрема, фізичних осіб-підприємців, які здійснюють, або можуть здійснювати господарську діяльність на об'єктах нежитлової нерухомості з однаковими класифікаторами та на одному (певному) товарному ринку, що і юридичні особи.

Відповідно до частини першої та другої статті 4 Закону України «Про захист економічної конкуренції» державна політика у сфері розвитку економічної конкуренції та

обмеження монополізму в господарській діяльності, здійснення заходів щодо демонополізації економіки, фінансової, матеріально-технічної, інформаційної, консультативної та іншої підтримки суб'єктів господарювання, які сприяють розвитку конкуренції, здійснюється, у тому числі, органами місцевого самоврядування; органи місцевого самоврядування зобов'язані сприяти розвитку конкуренції та не вчиняти будь-яких неправомірних дій, які можуть мати негативний вплив на конкуренцію.

Економічна конкуренція – це змагання між суб'єктами господарювання з метою здобуття завдяки власним досягненням переваг над іншими суб'єктами господарювання, внаслідок чого споживачі, суб'єкти господарювання мають можливість вибирати між кількома продавцями, покупцями, а окремий суб'єкт господарювання не може визначати умови обороту товарів на ринку (пункт 1 статті 1 Закону України «Про захист економічної конкуренції»).

Тобто, виконання органами місцевого самоврядування зобов'язання щодо сприяння розвитку конкуренції та не вчинення будь-яких дій, які можуть мати негативний вплив на конкуренцію, здійснюється шляхом створення, відповідно до вимог чинного законодавства, умов, за яких здобуття суб'єктами господарювання переваг над іншими суб'єктами господарювання повинно відбуватися саме завдяки власним досягненням, внаслідок чого споживачі, суб'єкти господарювання мають можливість вибирати між кількома продавцями, покупцями, а окремий суб'єкт господарювання не може визначити умови обороту товарів на ринку, чим забезпечується змагальність між суб'єктами господарювання, що є головною ознакою конкуренції.

Встановлення різних розмірів ставок податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, для юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців, які здійснюють певні види господарської діяльності, безпосередньо не впливає на структуру відповідного товарного ринку, проте, замінює собою власні досягнення суб'єктів господарювання, як джерело здобуття ними переваг у конкуренції за допомогою зовнішніх чинників.

У зв'язку з наведеним, слід зазначити, що на території Білоцерківської міської ради окремі види господарської діяльності на однакових товарних ринках здійснює/може здійснювати певна кількість суб'єктів господарювання, як юридичних осіб, так і фізичних осіб-підприємців.

Зокрема, в межах Білоцерківської територіальної громади провадження певного виду господарської діяльності здійснюють наступні юридичні особи та фізичні особи-підприємці (далі – ФОП) (суб'єкти господарювання):

- КОМУНАЛЬНЕ ПІДПРИЄМСТВО БІЛОЦЕРКІВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ «СПЕЦКОМБІНАТ З НАДАННЯ РИТУАЛЬНИХ ПОСЛУГ» (ідентифікаційний код юридичної особи *«Інформація, доступ до якої обмежено»*; КВЕД: *«Інформація, доступ до якої обмежено»*), ПРИВАТНЕ ПІДПРИЄМСТВО «РИТУАЛЬНЕ АГЕНТСТВО «РЕКВІЄМ» (ідентифікаційний код юридичної особи *«Інформація, доступ до якої обмежено»*; КВЕД: *«Інформація, доступ до якої обмежено»*), тощо.
- ФОП РАЧИЦЬКИЙ ОЛЕКСАНДР ВІКТОРОВИЧ (місцезнаходження: *«Інформація, доступ до якої обмежено»*, КВЕД: *«Інформація, доступ до якої обмежено»*), ФОП ЦИГАНЕНКО МИХАЙЛО АНАТОЛІЙОВИЧ (місцезнаходження: *«Інформація, доступ до якої обмежено»*, КВЕД: *«Інформація, доступ до якої обмежено»*), ФОП ГУМЕНЮК ОЛЕГ ВІКТОРОВИЧ (місцезнаходження: *«Інформація, доступ до якої обмежено»*, КВЕД: *«Інформація, доступ до якої обмежено»*), ФОП ДИКИЙ ВАСИЛЬ СЕРГІЙОВИЧ (місцезнаходження: *«Інформація, доступ до якої обмежено»*, КВЕД: *«Інформація, доступ до якої обмежено»*), ФОП КУЦЕНКО МИХАЙЛО МИХАЙЛОВИЧ (місцезнаходження: *«Інформація, доступ до якої обмежено»*, КВЕД: *«Інформація, доступ до якої обмежено»*), ФОП НОВІК ЛЕОНІД

ІВАНОВИЧ (місцезнаходження: *«Інформація, доступ до якої обмежено»*, КВЕД: *«Інформація, доступ до якої обмежено»*), ФОП ДИКА ЛЮДМИЛА МИКОЛАЇВНА (місцезнаходження: *«Інформація, доступ до якої обмежено»*, КВЕД: *«Інформація, доступ до якої обмежено»*), ФОП БОНДАРЕНКО МИХАЙЛО ФЕДОРОВИЧ (місцезнаходження: *«Інформація, доступ до якої обмежено»*, КВЕД: *«Інформація, доступ до якої обмежено»*) та інші.

Таким чином, в межах території Білоцерківської міської ради поряд з фізичними особами-підприємцями господарську діяльність на однаковому товарному ринку здійснюють/можуть здійснювати юридичні особи.

Враховуючи наведене, витрати фізичних осіб-підприємців на сплату податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, будуть більші за аналогічні витрати юридичних осіб, що може погіршувати умови для розвитку фізичних осіб-підприємців та вплинути на економічну конкуренцію на відповідному товарному ринку.

Згідно із статтею 13 Конституції України усі суб'єкти права власності рівні перед законом.

Одним із принципів, на основі яких здійснюється місцеве самоврядування в Україні відповідно є законність (стаття 4 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні»).

Згідно із частиною третьою статті 24 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» органи місцевого самоврядування та їх посадові особи діють лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, передбачені Конституцією і законами України, та керуються у своїй діяльності Конституцією і законами України, актами Президента України, Кабінету Міністрів України, а в Автономній Республіці Крим – також нормативно-правовими актами Верховної Ради і Ради міністрів Автономної Республіки Крим, прийнятими у межах їхньої компетенції.

Підпунктами 4.1.2 та 4.1.8 статті 4 ПК України передбачено, що податкове законодавство України ґрунтується на таких принципах, зокрема, як рівність усіх платників перед законом, недопущення будь-яких проявів податкової дискримінації - забезпечення однакового підходу до всіх платників податків незалежно від соціальної, расової, національної, релігійної приналежності, форми власності юридичної особи, громадянства фізичної особи, місця походження капіталу; нейтральність оподаткування - установлення податків та зборів у спосіб, який не впливає на збільшення або зменшення конкурентоздатності платника податків.

Недотримання зазначених принципів призводить до обмеження конкуренції та, відповідно, до нездійснення органами місцевого самоврядування заходів, які сприяють розвитку конкуренції, здійснення яких є одним із заходів, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері розвитку економічної конкуренції та обмеження монополізму.

Відповідно до частини другої статті 4 Закону України «Про захист економічної конкуренції» органи місцевого самоврядування зобов'язані сприяти розвитку конкуренції та не вчиняти будь-яких неправомірних дій, які можуть мати негативний вплив на конкуренцію.

Згідно із частиною першою статті 15 Закону України «Про захист економічної конкуренції» антиконкурентними діями органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю є прийняття будь-яких актів (рішень, наказів, розпоряджень, постанов тощо), надання письмових чи усних вказівок, укладення угод або будь-які інші дії чи бездіяльність органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю (колегіального органу чи посадової особи), які призвели або можуть призвести до недопущення, усунення, обмеження чи спотворення конкуренції.

Абзацом восьмим частини другої статті 15 Закону України «Про захист економічної конкуренції» передбачено, що антиконкурентними діями органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю є дія,

внаслідок якої окремим суб'єктам господарювання або групам суб'єктів господарювання створюються несприятливі чи дискримінаційні умови діяльності порівняно з конкурентами.

Відповідно до пункту третього статті 50 Закону України «Про захист економічної конкуренції» порушенням законодавства про захист економічної конкуренції є антиконкурентні дії органів влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю.

Таким чином, дії Білоцерківської міської ради, які полягають у прийнятті рішення від **«Інформація, доступ до якої обмежено» № «Інформація, доступ до якої обмежено»** «Про встановлення місцевих податків і зборів на території Білоцерківської міської територіальної громади», яким встановлені різні ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, для фізичних осіб-підприємців і юридичних осіб, які здійснюють провадження окремих видів господарської діяльності на одному ринку, тобто є конкурентами, на об'єкти оподаткування, які належать до одного класу відповідно до ДК 018-2000 (за кодом класифікації 1272 «Будівлі для культової та релігійної діяльності»), містять ознаки порушення, передбаченого пунктом 3 статті 50 та абзацом восьмим частини другої статті статті 15 Закону України «Про захист економічної конкуренції», у вигляді антиконкурентних дій органу місцевого самоврядування, внаслідок яких окремим суб'єктам господарювання, а саме фізичним особам-підприємцям, створюються несприятливі чи дискримінаційні умови діяльності порівняно з конкурентами, що може призвести до спотворення конкуренції на відповідному ринку.

Враховуючи вищевикладене керуючись статтями 7, 14 Закону України «Про Антимонопольний комітет України», статтею 46 Закону України «Про захист економічної конкуренції», пунктами 3, 11 Положення про територіальне відділення Антимонопольного комітету України, затвердженого розпорядженням Антимонопольного комітету України від 23.02.2001 №32-р, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 30.03.2001 за №291/5482, адміністративна колегія Північного міжобласного територіального відділення Антимонопольного комітету України надає наступні обов'язкові для розгляду

РЕКОМЕНДАЦІЇ:

Білоцерківській міській раді Київської області (ідентифікаційний код юридичної особи **«Інформація, доступ до якої обмежено»**; місцезнаходження: **«Інформація, доступ до якої обмежено»**) припинити дії, які полягають у встановленні рішенням від **«Інформація, доступ до якої обмежено» № «Інформація, доступ до якої обмежено»** «Про встановлення місцевих податків і зборів на території Білоцерківської міської територіальної громади» різних відсоткових ставок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки на території Білоцерківської міської ради, для фізичних осіб та юридичних осіб, що діють на одному ринку, тобто є конкурентами, на об'єкти оподаткування, які належать до одних класів відповідно до ДК 018-2000, що містять ознаки порушення, передбаченого пунктом 3 статті 50 та абзацом восьмим частини другої статті 15 Закону України «Про захист економічної конкуренції», у вигляді антиконкурентних дій органу місцевого самоврядування, внаслідок яких окремим суб'єктам господарювання або групам суб'єктів господарювання, створюються несприятливі чи дискримінаційні умови діяльності порівняно з конкурентами.

Про результати розгляду рекомендацій повідомити Північне міжобласне територіальне відділення Антимонопольного комітету України у **двомісячний строк** з дня їх отримання із наданням підтвердних документів і матеріалів.

Відповідно до частини другої статті 46 Закону України «Про захист економічної конкуренції» рекомендації органів Антимонопольного комітету України підлягають обов'язковому розгляду органами чи особами, яким вони надані.

Звертаємо увагу, що відповідно до частини третьої статті 46 Закону України «Про захист економічної конкуренції» за умов виконання положень рекомендацій у разі, якщо порушення не призвело до суттєвого обмеження чи спотворення конкуренції, не завдало значних збитків окремим особам чи суспільству та вжито необхідних заходів для усунення наслідків порушення, провадження у справі про порушення законодавства про захист економічної конкуренції не розпочинається, а розпочате провадження закривається.

**Голова адміністративної колегії -
голова відділення**

О. ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ